

IPOLYSÁGI KOPOGTATÓ

Az Ipolysági Református Gyülekezet értesítő lapja
2. évfolyam 1. szám

*„Az által, hogy eltörölte a parancsolatokban ellenünk szóló
kézirást, amely ellenünkre volt nekünk, és azt eltette az útból,
odaszegezvén azt a keresztfára.” Kól. 2,14*

Kedves Testvéreim!

Húsvét ünnepén általában inkább szomorkodni szoktunk, mint örülni. Ilyenkor ugyanis többet gondolunk arra, hogy mennyit szenvedett értünk a mi Urunk. Ilyenkor általában végig szoktam gondolni Urunk életét, mennyi jót tett az emberekkel, az emberekért, és azok mégis keresztre feszítették. Szinte érthetetlen. Az irigység, a düh, hogy Őrá jobban hallgatnak... Nemhogy tanultak volna tőle, inkább likvidálták.

Olyan jó lenne, ha nem hasonlítanánk ezen az ünnepen azokra, akik őt elárulták. Mert mindnyájan hasonlítunk árulóira, ha irigység, meg nem értés van szívünkben a társunk iránt, vagy bárki iránt, családjában, közösségünkben. Ezen a húsvéton pedig –talán joggal- volna okunk a haragra, éppen azért, mert nem értettek meg bennünket, megtagadtak bennünket, még véreink is. Akik hallani sem akarnak arról, hogy a határon kívül is vannak érző magyar szívek. Talán ők is jobban örülnének halálunknak? Ha nem lennénk?

Bizonytalanságban maradnánk akkor, ha csak azt tudnánk, hogy Jézus meghalt a mi bűneinkért a keresztfán. A bizonyosság, hogy Ő legyőzte a halált, az üres sír. Van feltámadás! Van új kezdet megromlott kapcsolatokban is, a Sátán nem lehet győztes, ha nem engedjük. Nagyobb az, aki bennünk van, mint az, aki a világban. Nekünk pedig van reményünk a Krisztusban! Ő az, aki újjá tudja tenni a megromlott kapcsolatokot, ő az, aki újjá tudja tenni megromlott életünket, az ő ingyen kegyelméből...

A feltámadott Jézus Krisztus áldását kérem az egész gyülekezetre!

Szeretettel: Izsmán Jónás segédlelkész

Gyülekezeti alkalmaink

- Istentisztelet minden vasárnap 11 órai kezdettel.
- Bibliaóra keddenként 16:45-től az Oros Optikában.
- Hittanok a megbeszélrt időben, az iskolákban.

Nagypénteken az istentisztelet 11:30 órakor lesz.
Húsvét vasárnap 11 órakor, úrvacsorával egybekötve.
Húsvét hétfőn 11 órakor, Beňadik Adrián, másodéves teológus hallgató szolgálatával.

Könyvajánló

Erich Schmidt – Schell: **Csak ne hinnél**

„Csak ne hinnél...” –mondta az egyik koncentrációs táborban egy kegyetlen tiszt David Klassernek, aki hitéért került oda, s ebben a könyvben életének egy rendkívül izgalmas szakaszát mondja el.

David Klassen, mint a Szovjetunióban élő német Krisztus-hívő szülők gyermeke, életének jó néhány évét töltötte börtönökben, büntetőtáborokban és száműzetésben, mert hűséges maradt Urához, Jézus Krisztushoz, s ez az államhatalom birtokosainak nem tetszett.

A könyvben minden szenvedés, nyomorúság között is kiviláglik Isten hűsége és vezetése, ahogy mindig az övéi mellett áll.

Könyvtár

Kölcsönözhető könyveink:

1914 A beteljesedett prófécia	Akit megtalált a kegyelem
A 23. zsoltár magyarázata	Amit a Biblia tanít
A 3 Messiási csoda	Asztal a pusztaiban
A buyufa alatt	Az elhallgatott igazság
A figyelő szív	Lukács -kommentár
A Győztes oldalán	Az idegen szolgálégény
A gyülekezet észrevétlen félrevezetése	Az ördögi ABC
A halló fül - A tiszta szem	Az örök reformáció
A hit tápláléka	Az ősellenség
A keresztyén hit alapjainak tanítása	Az Újszövetség megbízhatósága
A keresztyénség meghatározása	Bepillantás a bibliafordítás műhelyébe
A maradék Isten házáért	Beteljesedett prófécia
A nő Isten gondolatai szerint	Bibliai üdvtörténet
A páratlan Izrael	Bölcsesség gyermekei
A páratlan senkihez sem hasonlítható...	Csak ne hinnél
A piros szíves ház	Egy gyümölcsstermő élet
A róka nyomában	Építsük meg Jeruzsálem kőfalait
A rómaiakhoz írt levél	Ez igaz!
A spiritizmus...	Ezt tette Isten
A Szent Sátor szimbólumai	Fegyvertelenül de Isten oltalma alatt
A Szentírás néhány igazságának magyarázata	Fiatalokról szóló történetek
A teremtés bibliai tanúságtétele	Gerussia barlangjaiban
A tű foka	Adj nekünk... örökséget
A világmegváltás hajnalpírja	Aki gondolkodik annak hinnie kell
Ádámtól származik az ember?	Gyermeget neveleni Isten félelmében

Folyt. köv. a következő számban...

Krónika

- 2004. december 25-én Szűcs Zoltán, az amerikai Kálvin egyházkerület nyugalmazott és emeritusz püspöke osztotta ki gyülekezetünkben az úrvacsorát.
- 2005. január 9-én Fekete Annamária szolgált gyülekezetünkben Szerbia-Montenegróból. Krónikánkba a következőket írta:
„S mikor völgyünkre tört az áradat
S már hegy se volt, mely mentő csúccsal intsen,
Egyetlenegy köszikla megmaradt,
Egyetlen tornyos sziklaszál: az Isten.”

Áprily Lajos: Menedék

Nagy öröm számomra, hogy itt lehettem. Szívből kívánom e „mustármagnyi” kis gyülekezetnek, hogy gyarapodjon hitben, örömben, segítőkészségben, jó kedvben, az Úrnak való szolgálatban. S mindenek előtt a kösziklára építsen. Áldja meg az Úr gazdagon ezt a családias kis közösséget.

Fekete Annamária

- 2005. január 23-án közös istentiszteletet tartottunk az evangélikus testvérekkel, az ökumenikus imahét keretén belül.
- 2005. február 10. A pozsonyi iratmisszió 119 darab könyvet ajándékozott a gyülekezetnek, összesen 5210 Sk értékben. A könyvekből megalakítottuk a gyülekezeti könyvtárat.
- 2005. március 6-án gyülekezetünkben a keresztség sákramentumában részesült Ben Thomas Varga Johnston, aki az amerikai Eggharbortownship-ből származik. Az istentisztelet és a keresztelést Szűcs Zoltán végezte.
- 2005. március 7-13 között evangelizációs hétre került sor, amit az evangélikus testvérekkel karöltve szerveztünk. Az első három nap Jozef Belan szólt a családról, csütörtöktől szombatig pedig Uwe Martin Schmidt a kegyelemről. Vasárnap közös istentisztelettel zártuk a hetet.
Uwe a következőt írta krónikánkba: „Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez!” (Ef 2,8)

Évangéliumi élő képek

Jézus Krisztus keresztje alatt

A kép az Úr Jézus Krisztus megfeszítésekor lejátszódó történet egy részletét eleveníti meg.

Sokan állottak a kereszt alatt, s mindenki valami módon viszonyult az ott törtétekhez!

Izráelből –a földi választott népből- egy valaki nézett fel a keresztre; ajkát egy gúnyos kérdés hagyta el: „Ha Isten Fia vagy, szállj le most a keresztről” (Mt 27,40). A főpapok és írástudók is

erre buzdították Jézust. A latrok is ugyanazt hányták a szemére (Mt 27,47b).

Három különböző élethelyzetben lévőket látunk: a névtelen zsidó cinikusan, a főpapok és írástudók irigységből és tudatlanságból, a latrok pedig szorultságukban mondták: „Ha Isten Fia vagy...” Lehet a körülmény bármilyen, a hitetlenség mindig így szól: „ha”.

Izrael képviselője a kereszt egyik oldalán állt, de nem ismerte fel, hogy Ő az, Aki ószövetségi előképekben kijelentetett. Nem hiába prófétálta Ézsaiás próféta: „... és néztünk reá, de nem volt ábrázata kívánatos... nem törődtünk Vele!” (Ézs 53,2b-3b). Izrael megmaradt „a kételkedésben”, a hitetlenségben és Isten kitérte őket.

A kereszt másik oldalán állt a kivégző osztagot vezénylő római százados. Neki sem jegyezte fel a Biblia a nevét. Sok mindent látott és hallott. Látta a sokaságot, magatartásukat. Halotta, amit szemére hánytak. Látta és olvasta a kereszt feliratát: „A názáreti Jézus a zsidók királya”. A zsidó nép képviselői előtte levizsgáztak: ezt tették királyukkal. Hallotta cinikus csúfolódásukat, kételkedő megjegyzésüket. Hallotta a keresztben az Úr Jézus Krisztus imáját azokért, akik ezt cselekedték vele: „Atyám, bocsásd meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek.” (Lk 23,24). Látta, hogyan szenvedett némán, senkit nem vádolva. Ezt látva így szólt: „Bizony. Isten Fia volt” (Mt 27,54).

Hallotta a két gonosztevő beszélgetését –az egyik szidalmát, a másik beismerő vallomását: „Az Istent sem féled-é te? Hiszen te ugyanazon ítélet alatt vagy! És mi ugyan méltán; mert mi a cselekedetünknek méltó büntetését vesszük; ez pedig semmi méltatlan dolgot nem cselekedett”. És mondta ez a lator Jézusnak: „Uram, emlékezzél meg rólam, mikor eljössz a te királyságodba!”.

A római századosban az események láttára valami történt. Szívében bizonyosságot kapott. S aki szívében hiszi, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia, annak élete van (Jn 20,31).

A kereszt ma is két oldalra választja a világot: a nem hívő gúnyolódo szemlélőre és a feltekintő bűnösre, aki Isten gyermekévé válhat.

Bizonyoságtétel

Istennek legyen hála és dicsőség, hogy ebben az évben visszatekinthetek arra az útra, amelyen vezetett az Úr ötven éven át.

Hívő családban nőttem fel. Drága szüleim kis gyermek koromtól Isten félelmében neveltek. Tizenkét éves koromban döntöttem az Úr Jézus mellett, és boldog voltam, hogy az Ő gyermeke lehetek. Bemerítkezésem után a gyülekezetünkől egy idős testvérnő szeretettel közölte velem, hogy a hitpróbák csak ezután következnek. Életem legszebb éveiben, 20-25 év között, jöttek a próbák. Beteg lettem a veséimre. A vesegörcsök mindig sűrűbben jelentkeztek, ezeket a fájdalmakat többszörös műtétek követték. Az Úr betett a tüzes kemencébe. Drága szüleim és a gyülekezet nagy segítségemre volt a könyörgésben. Az Úr meghallgatta imáinkat, és olyan erővel és türelemmel áldott meg, hogy azt csak csodálni lehetett. Három év múlva volt a harmadik veseműtétem. A narkózisból nehezen tudtak életre kelteni az orvosok. A műtős orvos azt kérdezte, hogy tudom-e, hogy műtét alatt mindenkiért imádkoztam? Én erre nem emlékeztem. Az állapotom műtét után rohamosan javult. Igazán éreztem az Úr gyógyító erejét az életemben. Az Úr felkészíti az övét a szenvedésre is. A veséim mindig termelték a köveket úgy, hogy olyan orvosi beavatkozásban is részem volt, ami nagyon fájdalmas volt: köeltávolítás narkózis nélkül. De ebben is az Úr megsegített.

Negyedik veseműtétem 1986-ban volt. Azon a reggelen, mikor műtöttek, az Úr ígét adott: -Zsolt. 23,4 verse: "Ha a halál árnyékának völgyében járnék is, nem félek, mert Te velem vagy, a Te botod és vessződ vigasztalnak engem. Nyugodtan, félelem nélkül mentem be a műtőbe. Műtétem után csodálatosan éreztem az imák hatását. A fájdalmaim mintha kisebbedtek volna, mélységes türelmet és békességet adott az Úr.

Pár évvel ezelőtt fürdőkezelésen voltam egyik közép-szlovákiai fürdőhelyen. Ottlétem közben, gyógykezelés alatt nagyon rosszul lettem, jött az orvos, megvizsgált és elment. A nővérke ezzel fogadott: Itt is hálnak meg emberek. A halál minden pillanatban bekövetkezhet. Nem félek-e a haláltól? Teljes nyugalommal feleltem, hogy nem, el vagyok készülve. Abban a pillanatban megköszöntem az Úrnak, hogy hazamehetek. Csak szeretett hozzátartozóimért könyörögtem, utána vártam, hogy az Úr magához vesz.

De az Úrnak más tervei voltak velem. Az Ő akarata az volt, hogy még életben tartott. Nagyon sok próbán mentem át, de hála legyen az Úrnak, hogy a próbák által formálta az életemet, lefaragta a vadhajtásokat és leégette a fölösleget rólam. Formálta, és ma is formálja az életemet, a természetemet is.

Az Úr iránti hálával mondhatom: "Íme áldásul volt nékem a keserűség." Ézsaiás 38,17

Szuhajová Anna, Komárom

Gyerekeknek

Húsvéti harangok

Réges-régen, 1799-ben történt, amikor Napóleon, a franciák nagy császára meg akarta hódítani az egész világot. Feldkirch városkájának népe húsvétot készült ünnepelni, amikor a város előtti magaslaton felbukkant az ellenséges sereg. Napóleon egyik vezére, Massena érkezett meg 18 000 főnyi sereggel, hogy bevegye a várost.

Húsvét vasárnapja virradt a világra, de a kis várost rémült csend üli meg. Az arcok sápadtak. Vannak, akik sírnak, kezüket tördelik.

Komor arccal gyülekezik a város tanácsa. Rájuk vár a nehéz feladat, hogy megbeszéljék a tennivalókat, s határozzanak a város sorsa felől. Együtt vannak már mindannyian, többnyire tisztos öregek. Ősz fejüket lecsüggesztik, és ráncos arcukon alá-alágördül egy-egy könnycsepp.

Mit tegyenek? Ellenállásra gondolni sem lehet. Küldjenek követséget Massenához, és kérjék irgalmát?

Rég tanakodtak már, amikor a gyülekezet egy öreg előljárója áll fel. Csend lesz a teremben. Úgy ismeri mindenki, mint akinek érdemes kikérni és megfogadni a tanácsát. Vajon mit fog most mondani?

-Idáig testtel és vérrel tanácskoztunk -szólalt meg csendes, nyugodt hangon -pedig testtől és vértől nem várhatunk segítséget. Ma a mi Urunk feltámadásának a napja van. Szóljának meg mind a harangok, menjünk el először Isten házába, s ajánljuk az Ő kezébe az egész dolgot!

Mindenki érezte, hogy igaza van. Csak felülről, a feltámadott Krisztustól jöhet a segítség.

Bim-bam! Bim-bam! Feldkirchben szólnak a húsvéti harangok. Minden harang zúg-zeng és hirdeti a feltámadott diadalát. Bim-bam! A házak kapui kinyílnak. Siet mindenki az Isten háza felé. A legkisebttől a legöregebbik, aki csak járni, mozdulni tud. Siet szabadulásért könyörögni a halál Meggyőzőjéhez, a Krisztushoz. Bim-bam, bim-bam! Soha még ilyen áhítatos, bűnbánó húsvéti gyülekezetet! Bim-bam! Jézus él! Jézus tud segíteni!

A harcra készülő ellenség fülébe is belezúg ez a húsvéti harangszó, zengve, ujjongva árad feléjük: „Jézus él! Jézus él!”

De ők nem értik meg a harangok szavát. Zavartan néznek össze. Mit jelentsen ez a nagy harangzúgás? A feldkirchiek bizonyosan segítséget kaptak. Az éjszaka leple alatt felszabadító sereg érkezhettek, azért szólnak a harangok ilyen boldogan. Massena pedig nem akar most ütközetbe bocsátkozni, mert más tervei vannak. Gyorsan kiadja a parancsot a sátorszedésre és továbbvonulásra.

Mire bent a városban véget ér a húsvéti istentisztelet, hozzák az őrállók a boldog hírt:

-Volt, nincs ellenség!

Ó, azt az örömet, ujjongást leírni nem lehet. Minden szemben örömkönny csillog. Sugárzanak az arcok, zengnek a hálaadó énekek. Az élő Jézus megmutatta csodatévő hatalmát. Szabadulást szerzett! Dicsőség az Ő nagy nevének! Halleluja! Halleluja!

Feldkirchben zúgnak a harangok. Zúgnak a húsvéti harangok. Bim-bam, bim-bam! Jézus nincs a sírban! Jézus feltámadt! Jézus él! Jézus szabadulást szerez!

1799-ben történt. Az volt annak a kis városnak a legboldogabb, felejthetetlen húsvéti reggele.

Emlékezés

Kis falumnak csendes temetője,
Amelyre még rá gondolni is:
Jaj, de fájós nekem
Ott nyugszik jó fiam és hűséges párom,
Akik nélkül nékem
Nincs öröm e kerek világon.
Itt maradtunk árván drága unokámmal.
De a sors kegyetlen:
Még ebbe is beleszólt, mert
Szét kellett szakadnunk egymástól.
Nagyanyai szívem majdhogynem meghasad,
De hát Jó Isten végzete - viselem sorsomat.
De múlik az idő, peregnék az évek,
Megszólal majd értem
Kis falum harangja.
Koporsómat csendes temetőmnek
Hantja betakarja.
Elszállnak majd tőlem a bűk és bajok,
De egy a vigaszom:
Drága szeretteim,
Krisztus Urunk által
Lesz majd feltámadásunk.

2000. február 20. Hagyunga Lászlóné, Ipolyság

Az Ipolysági Református Gyülekezet folyószámlája:
0028611663/0900

Adományait, illetve az egyházfenntartási járulékot az istentiszteleti
alkalmak előtt vagy a fenti számlaszámra juttathatják el.

Elérhetőség:

Izsmán Jónás
(Oros optika)

Hlavné námestie 20.

936 01 Šahy

Telefon: 0904/941-236

Email: izsman@tvn.hu

E lap megjelenését
Oros Zoltán támogatta.

Az újság
szerkesztésében
résztvettek:

Izsmán Jónás és
Korpás Pál